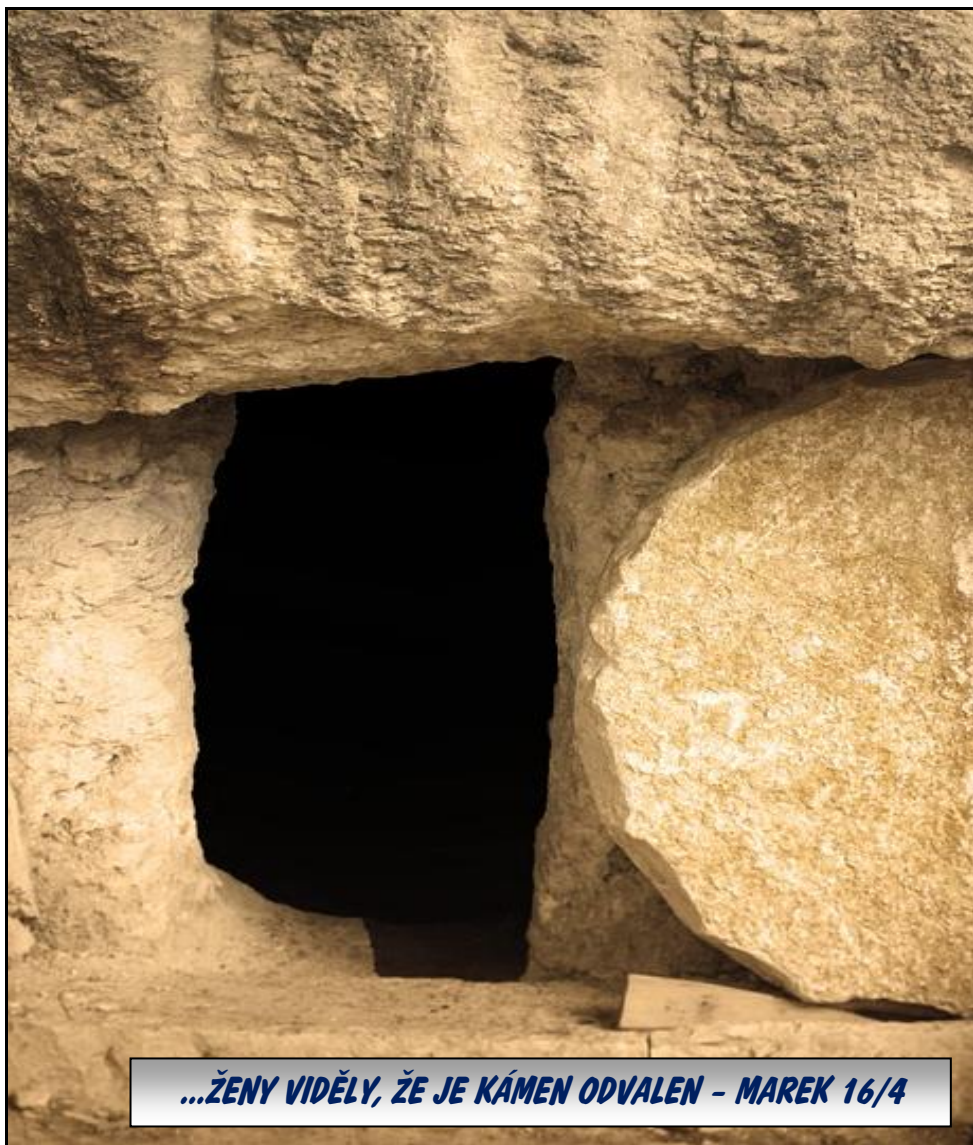

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI

17. ROČNÍK - DUBEN 2019 - ČÍSLO 181

FARNÍČEK

...ŽENY VIDĚLY, ŽE JE KÁMEN ODVALEN - MAREK 16/4

ÚVODNÍ SLOVO

Milé sestry a bratři, čtenáři Farničku,

už jsme v druhé polovině přípravné doby velikonoční. Na co se vlastně připravujeme? Chceme osobně a zároveň společně oslavit vítězství Ježíše Krista nad utrpením, smrtí, zlem a původcem zla – satanem. Začalo to poslední večeří – kde Ježíš Kristus s lidstvem uzavřel smlouvu lásky – novou a věčnou, pak ji „podepsal“ vlastní krví na kříži a veřejně „promulgoval“ svým zmrtvýchvstáním.

S námi – každým osobně – uzavřel tuto smlouvu v den našeho křtu. Víte kdy a kde to bylo?! Přípravná doba velikonoční má pro nás pokřtěné vrchol v obnově křestních slibů. Víme, co jsme slíbili, pokud jsme byli křtěni jako dospělí? Zavzpomínejte! A když jsme byli pokřtěni jako děti, co slibovali za nás rodiče? A přijali jsme to už za vlastní rozhodnutí? Víme kdy? Jestliže ne, udělejme to se vší vážností letos! Přečtěte si k tomu na jiném místě Farničku katechezi papeže Františka „Křest – základ křesťanského života.“

Milí mladí, víte, jaké má motto letošní setkání mladých před Květnou nedělí? Když ne, tak ho prozradím. Zní: „Jsem služebnice Páně, ať se mi stane podle tvého slova!“ (Lk 1,38). To je Mariin vstup do smlouvy lásky s Bohem. Ať vám Maria pomůže vědomě vstoupit do této smlouvy při letošní obnově křestních slibů!

Chceme-li toto my všichni – fryštáctí farníci uskutečnit, měla by tomu předcházet upřímná, hluboká – třeba i životní svátost smíření. A také osobní účast na bohoslužbě zeleného čtvrtku, obřadech velkého pátku a především na velikonoční vigilii, při níž se koná obnova křestních slibů.

Kéž nám k tomu všem nejvíce pomáhá Bůh, který k nám v této silné liturgické době silně promlouvá. Jakou váhu by mělo mít Boží slovo v životě každého křesťana se také můžeme dočíst v postavě světce tohoto měsíce svatého Jeronýma.

Milé sestry a bratři všem vám k tomu žehná otec Josef

PŘÍLEŽITOST KE SVÁTOSTI SMÍŘENÍ (každý den od 17.45)

MIMOŘÁDNÁ ZPOVĚDNÍ SLUŽBA BUDE:

Pondělí	15. 4.	17.00 – 19.00	P. Josef Brtník
Úterý	16. 4.	17.00 – 19.00	P. Josef Klikovský
Středa	17. 4. děti	16.00 – 16.50	P. Josef Brtník
		17.00 – 19.00	P. Jan Blaha

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

Svátost smíření pro děti, rodiče, sourozence, kmotry	SOBOTA	11. 5.	16.00
Slavnost prvního svatého přijímání	NEDĚLE	12. 5.	10.00
Pout' dětí, rodičů a sourozenců	PONDĚLÍ	13. 5.	7.30

(Staré Město, Velehrad, Modrá)

KŘEST - ZÁKLAD KŘESŤANSKÉHO ŽIVOTA

Padesátidenní velikonoční doba je časem vhodným pro reflexi nad křesťanským životem, který má původ v samotném Kristu. Jsme totiž křesťany do té míry, v níž dovolujeme Ježíši Kristu, aby v nás žil. Odkud tedy začít, abychom toto vědomí oživil, ne-li od počátku, kterým je svátost, jež v nás zažehla křesťanský život? A tou je křest.

Řecké sloveso „křtít“ znamená „pohroužit“. Nám křesťanům však nesmí uniknout, že ponořením těla do vody dochází k pohroužení duše do Krista, aby se jí dostalo odpuštění hříchu a rozzářila se božským světlem. Ve křtu jsme mocí Ducha Svatého *ponořeni do smrti a vzkříšení Pána*, přičemž ie v křestním prameni utopen starý člověk, ovládaný hříchem, který odděluje od Boha, a zrozen nový člověk, který je znovu stvořen v Ježíši.

Křest je tedy znovuzrození. Jsem si jistý, že všichni známe datum svého narození.

S určitými pochybami si však říkám, zda si všichni pamatujeme datum svého křtu? Dám tedy za domácí úkol těm, kdo si nevzpomínají, aby se zeptali maminky či tety: Neznáš datum mého křtu? A nikdy je už potom nezapomněli.

Voda křtu tedy není jakákoli voda, nýbrž voda, nad níž je vzýván Duch, který je „dárce života“. „Jestliže se nenarodí někdo z vody a z Ducha, nemůže vejít do Božího království“. Křest je tedy účinným znamením znovuzrození k nové životní pouti. Křtem jsme ponořeni v Krista a stáváme se rovněž údý jeho Těla. Životodárnost křestního pramene vysvětlují Ježíšova slova: „Já jsem vinný kmen, vy jste ratolesti. Kdo zůstává ve mně a já v něm, ten nese mnoho ovoce.“

Křest umožňuje Kristu, aby žil v nás, a nám, abychom žili v Něm a spolupracovali v církvi, každý podle svého stavu, na proměně světa. Tato svátost předpokládá pouť víry nazývající se katechumenát, pokud jde o dospělého, který o křest požádá.

Avšak také děti jsou již od starověku křtěny v rodičovské víře. K tomu bych chtěl něco říci. Někteří si říkají: Proč ale křtít dítě, které nemůže rozumět? Toto je však projev nedůvěry v Ducha Svatého, protože křtíme-li dítě, pak do něj vstupuje Duch Svatý, a Duch Svatý umožňuje, aby v tomto dítěti jakožto dítěti rostly křesťanské ctnosti a později rozkvetly. Nezapomínejte křtít děti!

Křestní sliby, které každoročně obnovujeme při velikonoční vigílii, je nutné každý den oživovat, aby ten, kdo křest obdržel, byl stále „kristifikován“. Nebojme se toho slova. Přijetím křtu je totiž pokřtěný „kristifikován“, to znamená připodobněn Kristu, proměněn v Krista, a stává se opravdu druhým Kristem.

Výběr z katecheze papeže Františka z roku 2018 připravil otec Josef

PAPEŽ FRANTIŠEK NAVŠTÍVIL MAROKO

Svatého otce uvítaly v Maroku o posledním březnovém víkendu desetitisíce lidí. S mottem „Služebník naděje“ přiletěl 34 let po Janu Pavlu II. a 800 let po setkání sv. Františka z Assisi s egyptským sultánem.

„Historický milník“, napsali v marockém tisku. Mimo malé křesťanské komunity přijel papež „utěšit“ i muslimy po střelbě v novozélandských mešitách. „Proti fanatismu a fundamentalismu je nezbytná solidarita všech věřících a jejich společné hodnoty,“ zdůraznil papež po přeletu na dvoudenní návštěvu do 30milionového Maroka, které je spojencem proti islámským radikálům.

Král Mohamed VI., jenž papeže osobně pozval, zde za tím účelem založil institut pro náležitou formaci imámů.

Křesťané, z velké části migranti ze subsaharské Afriky směřující do Evropy, tvoří v Maroku asi 30tisícovou menšinu uprostřed sunnitských muslimů. Papež upozornil na téma náboženské svobody, která se v Maroku příliš nepraktikuje (konverze ke křesťanství, tedy pro muslimy „odpadnutí od víry“, je zakázána a trestána), stejně jako hlásání evangelia.

„Náboženská svoboda se neomezuje pouze na svobodu kultu. Je třeba přecházet od pouhé tolerance k úctě,“ zdůraznil papež František.

Katolická menšina tvoří v Maroku méně než jedno procento 35milionové marocké populace. Tamní úřady přechod z muslimské na křesťanskou víru neuznávají, ačkoliv obě skupiny žijí v zemi dlouhodobě v míru. Za konvertování ke křesťanství hrozí muslimům v Maroku až tři roky vězení, připomněla agentura Reuters.

O náboženské toleranci a islámu bez radikálních projevů hovořil František v sobotu i s marockým králem Muhammadem VI. Papež před monarchou a dalšími marockými představiteli prohlásil, že všichni věřící by měli společně vzdorovat náboženskému fanatismu a extremismu, neboť je "urážkou víry a samotného Boha". Obhajoval také svobodu náboženského vyznání, na niž pod něj má právo každý člověk. Na závěr slavil svatý otec mši ve sportovní hale. Byl to požehnaný den!

Bohoslužbu navštívilo na 10 tisíc lidí 60 národností a všichni tuto výjimečnou událost prožívali naplno. Na setkání s katolickými kněžími a řádovými sestrami František prohlásil, že jejich úkolem v převážně muslimské zemi je žít v bratrství. -pn-

KNIHA – MARIE SVATOŠOVÁ / NEBOJ SE VRÁTIT DOMŮ

Co se stane, pokud pacientovi o jeho zdravotním stavu dlouhodobě lžeme? Má vážná choroba nějaký smysl? A proč umírající nezabíjet, jak si přejí zastánci eutanázie, ale naopak respektovat jejich život až do přirozeného konce a být jim nablízku?

Nejen o těchto věcech hovoří v knize rozhovorů Neboj se vrátit domů zakladatelka hospicového hnutí v ČR Marie Svatošová. Rozhovor s ní vede spisovatel a novinář Aleš Palán. Právě Marie Svatošová před lety přišla s myšlenkami hospicové paliativní péče. Byla to ona, kdo v Červeném Kostelci iniciovala první český hospic. A je to stále ona, kdo neúnavně jezdí po republice s hospicovými přednáškami a je rádkyní hospicům nově vznikajícím. Marie Svatošová v knize mluví také o své rodině, studiu medicíny, vlivu, jaký na ni měl P. Ladislav Kubíček či o svém trapistickém fan clubu. V mnoha hospicích najdeme citát: „Naším cílem je naplnit dny životem, nikoliv život dny.“ Autorka tohoto výroku Marie Svatošová dokázala životem naplnit celý svůj život. A nejen životem, také smyslem a neokázalou službou.

„Nikdy bych nečekal, že by se o smrti dalo mluvit pozitivně. Paní doktorka Svatošová to dokáže. Nechci říct, že se po rozhovoru s ní budete na smrt těšit, ale nebudete se jí tolik bát,“ říká k obsahu knihy herec a moderátor Marek Eben. „Nim méně přejí všem pevně zdraví,“ dodává.

***Kniha vyšla v Karmelitánském nakladatelství
a vypůjčit si ji můžete také ve fryštácké knihovně.***

MARIE SVATOŠOVÁ

Česká lékárka, publicistka a také katolická aktivistka je zakladatelkou prvního hospice v České republice, který vznikl v roce 1995 v Červeném Kostelci. Je také vůdčí osobností hospicového hnutí v ČR, jehož je rovněž zakladatelkou. Je také spojena s Charitou, kde se věnovala domácí péči a je zakladatelkou sdružení Ecce homo. Toto sdružení vzniklo v roce 1993 a jedná se o sdružení, které má pomáhat a podporovat domácí péči. Je autorkou mnoha publikací, v nichž se dotýká právě hospiců, domácí péče a křesťanských témat např.

Náhody a náhodičky s Marií Svatošovou, Až k prolití krve (vzpomínka na pátera Ladislava Kubíčka), O naději s Marií Svatošovou, Přitahuji (ed.), (výběr z exercícií Ladislava Kubíčka), Hospice a umění doprovázet, Kmotra na e-mailu (spol. Marie Svatošová, Jana Maršíková), Normální je věřit.

**MUDr. Marie Svatošová
v pořadu Marka Ebena
Na plovárně**

SVĚTEC MĚSÍCE – SVATÝ JERONÝM

Narodil se křesťanským rodičům ve Stridonu (dnešní Chorvatsko) a vzdělával se nejprve zde. Jeho život lze rozdělit do tří hlavních období. Nejprve, v letech 372—381, pobýval na Východě. Následující období Jeronýmova života (382–385) je označováno jako římské. Roku 382 totiž Jeroným doprovodil do Říma antiochijského biskupa Paulina a setkal se tam s papežem Damasem I., který ho povzbudil k práci na překladu Bible.

V těchto letech založil Jeroným biblický kroužek na Aventinu; pro studium Bible totiž získal několik urozených římských dam. Poslední období Jeronýmova života (385—420) lze označit jako druhé východní. Smrt papeže Damase I. v prosinci roku 384 a napjaté vztahy s římským duchovenstvem donutily Jeronýma k návratu na Východ.

Roku 391 začal překládat z hebrejštiny Starý zákon; jako první přeložil Knihu proroka Izaiáše. Duchovní odkaz svátého Jeronýma je spjat s Písmem svátým a s asketickým způsobem života mužů i žen. Dokud žil, obraceli se na něho mnozí významní západní učenci od Paulina z Noly po Augustina s otázkami z oblasti znalosti Bible i církevní nauky. Jan Kassián o jeho spisech prohlašoval: „Spisy učitele katolíků Jeronýma září do celého světa jako božské lampy.“

Velmi silný byl Jeronýmův vztah k Augustinovi. Jeroným si Augustina velmi vážil a Augustin často chválil Jeronýmova díla. Jeronýmova autorita v církvi nevyplývala pouze z jeho mimořádné vzdělanosti, kterou dal do služeb biblického textu, ale je stejně jako Augustin považován i za autoritu v oblasti křesťanské nauky.

O tom, jakou úlohu má hrát v životě věřícího člověka Písmo svaté, se Jeroným zamýšlí ve svých úvahách nad posláním exegety, které spatřuje především ve vysvětlování biblického textu. Jeronýmova spiritualita, jejímiž základními prvky jsou studium, askeze, práce a modlitba, si klade za cíl sloužit církvi, aby Písmo svaté chápala stále lépe. Předčítat Bibli znamená něco úplně jiného než předčítat nějakou běžnou knihu. Čtenářův dialog se stránkami Bible má vyústit v dialog s Kristem, neboť právě o něm mluví celé Písmo. V *Komentáři* k Matoušovu evangeliu a i v pozdějším *Prologu* k Izaiášovi nacházíme Jeronýmovu slavnou větu: **„Neznalost Písem je neznalost Krista.“** Jeroným vede čtenáře svých děl k tomu, aby měli k Bibli zdravý a dynamický vztah a aby dokázali textu správně porozumět.

A JEŠTĚ MALÁ „OCHUTNÁVKA“ Z JEHO DÍLA:**Z PŘEDMLUVY KOMENTÁŘE SVATÉHO JERONÝMA K IZAIÁŠOVÝM PROROCTVÍM**

Plním svou povinnost v poslušnosti k příkazům Kristovým. On vybízí: *Zkoumejte Písma; hledejte a naleznete.* Nechtěl bych slyšet jako židé: *Jste na omylu, protože neznáte Písmo ani Boží moc.* Jestliže je podle apoštola Pavla Kristus Boží moc a Boží moudrost a jestliže ten, kdo nezná Písma, nezná Boží moc a Boží moudrost, pak neznalost Písma je neznalost Krista.

Ať si nikdo nemyslí, že chci o obsahu té knihy pojednat jenom stručně. Vždyť tato kniha Písma obsahuje všechna tajemství Páně: ohlašuje, že se narodí z Panny jako Emanuel, Bůh s námi, že bude konat skvělé činy a znamení, že zemře, bude pohřben a vstane z mrtvých, že bude Spasitelem všech národů.

ZÁVĚREČNÁ MODLITBA

Bože, tys otevřel mysl svatého Jeronýma, aby rozuměl Písmu svatému a zamiloval si ho celým svým srdcem; naplň i nás láskou k tvému slovu, aby bylo naším stálým pokrmem a zdrojem života. Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána, neboť on s tebou v jednotě Ducha Svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

vybral otec Josef

ČETBA BOŽÍHO SLOVA NÁS PROVÁDÍ LÉČKAMI ZOUFALSTVÍ A PÝCHY

Četba Božího slova pozvedá naši duši, aby nás nepřemohlo zoufalství, a na druhé straně v nás vyvolává bázeň, aby námi nezmítala vichřice pýchy. Jít po střední, pravé a přímé cestě, která nás – obrazně řečeno – vede mezi zoufalstvím po levici a falešným sebevědomím po pravici, by bylo mnohem obtížnější, kdyby Kristus neřekl:

„Já jsem cesta, pravda a život“ **(Jan 14,16).**

Tím jakoby napovídal:

Kudy chceš jít? Já jsem cesta.

Kráčejme proto s jistotou po této cestě,

ale bojme se léček,

kteří nás ohrožují. **(Sv. Augustín)**

Zapiš si má slova do srdce

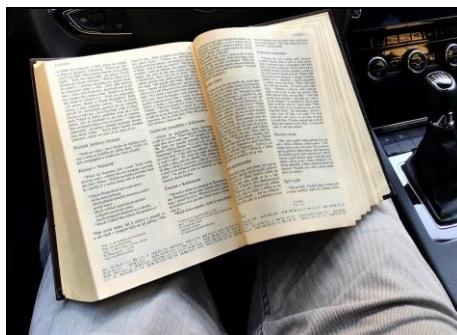
a bedlivě o nich uvažuj.

V době pokušení

ti budou velmi potřebná.

Čemu neporozumíš při čtení,

pochopíš v den navštívení. **(Následování Krista, III, 3)**

Z knihy Lectio Divina, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství

OHLÉDNUTÍ ZA LOŇSKÝM FARNÍM TÁBOREM (A POZVÁNKA NA TEN LETOŠNÍ)

Loňský farní tábor se od samého počátku odvíjel v Orientu a to konkrétně v Turecku. V této zemi jste nenalezli žádnou jinou než snědou tvář a jiný dopravní prostředek než velblouda. Orient jsme navštívili ve dnech od 12. do 16. srpna. Naším bezpečným přístavem po tuto dobu byla krásná „turecká“ fara v Životicích u Nového Jičína. Hned po příjezdu jsme se seznámili se zdejší kulturou, naučili se pár tureckých slovíček, orientálních tanců a hlavně jak správně řídit velblouda. Ještě ten den nás poctil svou návštěvou sluha Sultána, který nás pozval na večerní soutěž krásy. Další den jsme se dozvěděli, že z vybraných krasavic žádná neuspěla. Soutěž měla být výběrovým řízením na sultánovu manželku. Rozhodli jsme se, že vyrazíme na Valašsko, které je odedávna proslaveno nejkrásnějšími děvčaty - Valaškami. Naše první zastávka byla ve Štramberku. Kromě hledání již zmiňované nejkrásnější valašské dívky jsme navštívili výrobu Štramberských uší, vystoupali na Štramberskou trůbu a zamířili do jeskyně Šipka. Díky šifře, kterou objevil v mouce pekař štramberských uší, jsme zjistili, že nejkrásnější dívku Valaška najdeme poblíž jeskyně Šipka. Opravdu tam byla, oblečená ve valašském kroji, a jak jsme předpokládali, bez otálení se s námi vydala na zpáteční cestu k faře. Ještě ten den byla odvedena sluhou sultána do paláce. Další den nás navštívila starší neznámá žena, která nám chtěla něco sdělit, ovšem zapoměla co. Aby se mohla rozpomenout, museli jsme jí pomoci splněním několika úkolů. Postavili jsme dvě studny a naplnili je vodou, přinesli jsme dříví, hledali oheň a vítr. Teprve pak nám stará popleta řekla důležitou větu: „Vzdej se všeho, co máš a následuj mě“. Z této věty jsme vyvodili, že se máme vydat do místního kostela, který se nacházel vedle fary. Za mřížemi kostela jsme našli vzkaz, ve kterém stálo, že ukrutný sultán do dnešního dne zamordoval 999 žen a my jsme jediní, kteří mohou společně s dívkou jménem Šeherezáda učinit tomuto řádění přítrž. Společně s ní jsme porazili Tatary a dostali se k paláci sultána. Ještě toho dne, jsme po setmění museli složit list s příběhem, který Šeherezáda ztratila při boji s Tatary a který měl být večer vyprávěn v pokoji sultána. Příběh jsme po kouscích opatrně sundávali z pláště místnímu slepci. Natažená bavlnka nás přivedla k samotnému pokoji sultána. Z prahu pokoje jsme mohli pozorovat Šeherezádu, která četla sultánovi příběh. Další den jsme se dozvěděli skvělou zprávu, že Šeherezáda nebyla zabita a sultán si ji chce vzít za ženu! Od rána se proto měla začít chystat veselka. Přípravy nám překřížili dva vojáci, kteří nám přišli udělat vojenský výcvik. Asi po hodině výcviku zjistili, že došlo k omylu, výcvik ukončili a my jsme mohli konečně pokračovat v přípravách svatebního večera. Po slavném svatebním obřadu následovaly „turecké“ zvyky: např. rozbití talíře, první tanec atd. Pro novomanžele jsme připravili překvapení v podobě tance a scénky. Pak už následovala společná bujará svatební diskotéka. Poslední den tábora jsme si zahráli několik her, zabalili zavazadla na velblouda a ujížděli plni zážitků směrem k domovu! Závěrem bychom chtěli moc poděkovat naší obětavé paní kuchaře Aniče Skaličkové, která nám v daleké turecké zemi s láskou připravovala skvělé moravsko-valašské dobroty.

Na letošním ročníku tábora se na vás všechny těší tým vašich vedoucích!

FARNÍ TÁBOR

ANDĚL PÁNĚ 3

V KINECH OD 12. DO 16. SRPNA 2019

NA FAŘE V PRASKLICÍCH

VSTUPNÉ: 1000 Kč

PRO DĚTI OD 6 DO 13 LET

PŘIHLAŠOVÁNÍ OD 31. 3. DO 30. 4. 2019

NA E-MAIL FARNITABORFRYSTAK@GMAIL.COM

PŘIHLÁŠENÍ JE ZÁVAZNÉ. BLIŽŠÍ INFO PO PŘIHLÁŠENÍ. KAPACITA TÁBORU OMEZENA.

Z HISTORIE POHŘBÍVÁNÍ VE FRYŠTÁCKÉM KOSTELE (4. DÍL)

Po delší přestávce se v dnešním Farníčku opět vracíme k pátrání po vzniku pohřební hrobky (krypty) pod presbytářem zdejšího farního kostela. Naposledy (v prosincovém čísle 2018) jsme dospěli až do poloviny dvacátých let 17. století.

Pokud bychom měli průběžně zrekapitulovat řadu vlastníků panství s ohledem na možného stavitele hrobky pod fryštáckým kostelem, musíme konstatovat, že od úmrtí Lukrecie (1614), poslední členky rodu Nekešů – jehož příslušníci byli pohřbíváni až na výjimky ve Štípě – se do stavby krypty v kostele ve Fryštáku nejspíše ani dalších 20 let nikdo nepustil. Zčásti to bylo dáno bouřlivým politickým vývojem (*začátek třicetileté války*), zčásti také rychlým střídáním majitelů hradu Lukova, kteří tak neměli příležitost zanechat po sobě v tomto regionu hlubší hmatatelnou stopu. Bylo tomu tak i v případě naposledy jmenovaného majitele lukovského panství Štěpána Schmidy z Freihofen, který získal Lukov v roce 1625 od císaře jako kompenzaci za vysoké pohledávky, které měl u dvorské komory ve Vídni. Už předem můžeme poznamenat, že ani tento šlechtic se vlastnictvím Lukova příliš dlouho netěšil. Zemřel již v roce 1632 a nějakou dobu předtím navíc musel žít ve vyhnanství.

Je tedy pravděpodobné, že ani on rodovou nekropoli ve Fryštáku nebudoval. Vzhledem k zajímavosti této dnes již zapomenuté postavy si ale dovolíme doplnit ještě několik dalších údajů o osudech tohoto lukovského pána. Již minule jsme zmiňovali, že Schmid vynikal hospodářskými i finančnickými schopnostmi a navzdory tomu, že byl luteránem, udržoval přátelské kontakty i s katolickými kruhy. Dobré vztahy s dalšími šlechtici bez ohledu na jejich vyznání se Schmidovi dařilo budovat nejspíše díky jeho mírumilovné,

dobrosrdečné a také milosrdné povaze. Je známo, že po vypuknutí českého stavovského povstání (1618) finančně podporoval pronásledované katolické duchovní, zatímco po bitvě na Bílé hoře (1620) se naopak ujímal příslušníků poraženého protestantského tábora. V prosinci 1625 Schmidy osobně navštívil i Jan Amos Komenský.

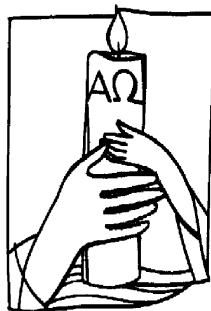
Navzdory přátelským vztahům s katolíky však Schmid až do konce života zůstal pevně věrný své luteránské víře, což mu však přinášelo značné nesnáze. Schmidovo náboženské přesvědčení bylo příčinou velkého rozkolu s jeho vlastní dcerou Marií Annou, která se rozhodla konvertovat ke katolictví a navíc vstoupila do kláštera sv. Josefa v Brně, kde se později stala řeholnicí. Vzniklé napětí mezi otcem a dcerou se nedařilo mírnit domlouvami ani císaři Ferdinandu II. či olomouckému biskupu kardinálu Dietrichštejnovi. Schmid se naopak pokoušel svou dceru provdat za lužického šlechtice Wolfa Bernarda z Gersdorfu, ta však nápadníka odmítla. Konflikt měl nakonec dohru u soudů, neboť Schmid nechtěl dceři vyplatit věno, na které měl její domovský klášter podle práva nárok.

Po zavedení rekatolizačních patentů v roce 1628 (*známých pod názvem Obnovené zřízení zemské*) byl Schmid, který odmítal přijmout katolickou víru, zbaven úřadu říšského pfenigmistra a rovněž práva na vlastnictví nemovitého majetku, který tak musel převést na své potomky. Nakonec byl nucen se také vystěhovat ze země. Do exilu odešel nejspíše někdy před koncem roku 1629.

Vít Němec

KALENDÁRIUM DUBEN 2019

- 7.4. 5. neděle postní
 14.4. Květná neděle
 18.4. Zelený čtvrtek
 19.4. Velký pátek
 20.4. Bílá sobota
 21.4. Zmrtvýchvstání Páně
 22.4. Pondělí velikonoční
 23.4. Svátek svatého Vojtěcha
 25.4. Svátek svatého Marka
 28.4. 2. neděle velikonoční

PROGRAM VELIKONOČNÍCH BOHOSLUŽEB 2019

14. 4.	KVĚTNÁ NEDĚLE	
	žehnání ratolestí pod kůrem	8.00
	žehnání ratolestí u „Staříčka“ a průvod	10.00
18. 4.	ZELENÝ ČTVRTEK	18.00
19. 4.	VELKÝ PÁTEK	18.00
20. 4.	BÍLÁ SOBOTA	
	návštěva Božího hrobu	9.00-17.00
	VIGILIE VZKŘÍŠENÍ	20.00
21. 4.	SLAVNOST ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ	8.00 a 10.00
22. 4.	VELIKONOČNÍ PONDĚLÍ	8.00

CESTA SVĚTLA – NEDĚLE 28. 4. a 26. 5. OD 16.00 V KOSTELE

NÁVŠTĚVY NEMOCNÝCH PO DOMECH

budou v pondělí 15. 4. od 8.30 do 12.00. Prosíme o nahlášení nemocných zapsáním v sakristii nebo u paní Urbáškové.

STARÁ PŘÍSLOVÍ OD A DO Z - OD FRANTIŠKA ZÁLOHY

<i>Z cizího krev neteče</i>	české
<i>Z pytláka bývá ten nejlepší hajný</i>	české
<i>Zbraně neznají míru</i>	latinské
<i>Zloděj ne vždy krade, ale ty se měj vždy na pozoru</i>	ruské
<i>Zdravý člověk má tisíce přání, nemocný jen jedno</i>	indické
<i>Zbrklého rozhodnutí budeš litovati</i>	latinské
<i>Z čistého pramene vytéká čistá voda</i>	latinské
<i>Z cizí škody se neraduj, ale uč</i>	arabské
<i>Žárlivost je stín nevěry</i>	holandské
<i>Život je jako dětská košile – krátký a špinavý</i>	rómské

Š	E	K	O	K	Á	T	R	A	K	A	U	Č	U	K
B	K	O	Í	O	O	K	S	O	L	K	O	O	K	A
Á	O	F	N	T	V	L	N	A	U	L	K	A	R	K
L	L	L	K	V	O	Č	A	Č	A	R	R	E	A	E
A	Í	E	A	A	Á	K	E	J	Č	L	D	P	S	S
K	N	R	L	K	L	R	O	M	Í	N	E	I	I	Á
U	S	N	A	K	A	V	A	K	U	K	U	N	C	R
O	K	A	Š	P	Á	R	E	K	Ř	Á	V	O	K	A
K	Ý	K	O	L	Á	Ř	O	V	Á	T	R	B	Á	K

4.Klos
Kunc
5.Kábrt
Kaláb
Kalaš
Kapek
Kokeš
Kolář

Kotva
Kovář
Křčma
6.Karlík
Karták
Kofler
Končák
Koukal

Kučera
7.Karásek
Kokotík
Kolajík
Kukačka
Kundera
8.Kašpárek
Kolajová

Kolínský
Krasická

Tajenka – Přítelkyně Květy Fialové (12 písmen)

Tajenka z minula – Výtvar mrazivého počasí - jinovatka

Připravil: František Záhloha

FARNÍČEK – ZPRAVODAJ FARNOSTI SV. MIKULÁŠE VE FRYŠTÁKU

Redakční rada: P. Josef Brtník, Mgr. Pavel Nášel

VYCHÁZÍ MĚSÍČNĚ, URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST FRYŠTÁK, P. I. STUHLÉHO 25,

763 16 FRYŠTÁK, TEL: 577 911 005

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.cz>.

UZÁVĚRKA PRO VAŠE PŘÍSPĚVKY VŽDY DO 20. DNE V MĚSÍCI

VYŠLO 6. 4. 2019 V NÁKLADU 200 KS.